

между мытари-тъ и твърдѣ богатѣ. Нему ся твърдѣ искало да види Исуса Христа, но понеже былъ малъ на возрастѣ, то отъ множество-то на народа, който былъ обиколилъ Исуса, не можалъ да Го види. На пѣтя стояла смоковница; Закхей ся избързалъ да възлѣзе на нея, та поне оттамо да види Божественнаго Учителя.

Кога приблизилъ Исусъ Христосъ до смоковницѣ-тъ, съгледалъ Закхея сѣдяща на нея и казалъ му: „Закхее, слѣзь поскоро оттамо: Азъ отивамъ у тебе дома.“

Така милостиво наградилъ Господь Закхея за желаніе-то, което изявилъ да Го види.

Закхей побързалъ да слѣзе отъ дръво-то и съ прѣголъжъ радость приелъ Господа въ дома си. Всички, кои видѣли това, говорили: „какъ може Той да гостува въ къщѣ-тъ на такъвъ человекъ, когото всички почитатъ за грѣшникъ?“

Но обрадованный Закхей пристѣпилъ до Исуса Христа и казалъ: „Господи, азъ давамъ половинѣ отъ всичко-то ми иманіе на сиромасы-тъ; а ако сѣмъ обидѣлъ нѣкого, щѣ му възвърнѣ четверицею.“

Господь отговорилъ: „нынѣ есть спасеніе дому сему, зачтото и тойзи е сынъ Авраамовъ. Сынъ человеческий е дошълъ да спаси погыбши-тъ.“

ГЛАВА LXII.

Исцѣленіе слѣпорожденнаго.

Веднажъ Спаситель сръщилъ одного человекъ, който былъ слѣпъ отъ рожденіе; той сѣдѣлъ при пѣтя и просилъ милостынѣ. Ученицы-тъ Исусовы мыслили, че всѣко голѣмо несчастіе е наказаніе отъ Бога за грѣхове; но понеже тойзи злочестникъ не можеше да навлече на себе такова наказаніе, зачтото ся бѣше родилъ слѣпъ, то они и не знаяли, на какво да отдадѣтъ това несчастіе, и затова пытали Спасителя: